

ระเบียบมหาเถรสมาคม
กำหนดวิธีปฏิบัติในการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร
พ.ศ. ๒๕๓๗

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ ตรี แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ มหาเถรสมาคมวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบมหาเถรสมาคมนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาเถรสมาคม กำหนดวิธีปฏิบัติในการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร พ.ศ. ๒๕๓๗”

ข้อ ๒ ระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในแกลงการณคณะสงฆ์เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ตั้งแต่วันใช้ระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ ให้ยกเลิกระเบียบมหาเถรสมาคมกำหนดวิธีปฏิบัติในการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร พ.ศ. ๒๕๐๗

หมวด ๑
บททั่วไป

ข้อ ๔ การเดินทางไปต่างประเทศของพระภิกษุสามเณร แบ่งเป็น ๒ ประเภท คือ
ก. ไปราชการหรือกิจของคณะสงฆ์
ข. ไปเป็นส่วนบุคคล

ข้อ ๕ การเดินทางไปต่างประเทศ ในประเภท ก. เป็นอำนาจหน้าที่ของมหาเถรสมาคม

ข้อ ๖ การเดินทางไปต่างประเทศ ในประเภท ข. ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดที่วางไว้ในระเบียบมหาเถรสมาคมนี้

หมวด ๒
คุณสมบัติของพระภิกษุสามเณรผู้เดินทางไปต่างประเทศ

ข้อ ๗ พระภิกษุ ผู้จะเดินทางไปต่างประเทศ ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติทั่วไป ดังนี้

๑. มีพรรษาพ้น ๕ เว้นแต่กรณีทีระบุไว้ในข้อ ๘
๒. มีความรู้พระธรรมวินัยพอรักษาตัวได้
๓. เป็นปกติดี และมีความประพฤติเรียบร้อยดีงาม

ข้อ ๘ พระภิกษุผู้มีพรรษาต่ำกว่า ๕ หรือสามเณรต้องมีพระภิกษุผู้มีคุณสมบัติตามข้อ ๗ เป็นผู้กำกับ หรือเจ้าอาวาส เจ้าคณะในต่างประเทศขอไปเพื่อการพระศาสนาหรือการคณะสงฆ์ในสำนักหรือในเขตปกครองของตน จึงจะมีสิทธิได้รับการพิจารณา ในการไปต่างประเทศ ตามระเบียบมหาเถรสมาคมนี้

หมวด ๓

กรณีะในการไปต่างประเทศ

ข้อ ๙ ในกรณีะที่ยกเป็นเหตุในการขอเดินทางไปต่างประเทศได้ มีกำหนดดังนี้

๑. ไปสอนพระปริยัติธรรม หรือสอนพระพุทธศาสนาในถิ่นอันสมควร
๒. ไปศึกษาวิชาอันไม่ขัดต่อพระธรรมวินัยและสมควรแก่สมณวิสัย
๓. ไปนมัสการปูชนียวัตถุ และหรือปูชนียสถานเป็นหมู่คณะ ตามที่คณะกรรมการ ศ.ต.ภ. เห็นสมควร

กรรมการ ศ.ต.ภ. เห็นสมควร

๔. ไปบำเพ็ญกุศลเนื่องด้วยถวายผ้ากฐินตามเทศกาล หรือผ้าป่า

๕. ไปเยี่ยมพระอุปัชฌาย์ อาจารย์ หรือญาติชั้นบุรพการี หรือญาติอื่นใด

ตามที่คณะกรรมการ ศ.ต.ภ. เห็นสมควร หรือ

๖. ไปกิจนิมนต์ตามที่คณะกรรมการ ศ.ต.ภ. เห็นสมควร

ข้อ ๑๐ พระภิกษุผู้ได้รับอาราธนาไปเป็นครูสอนพระปริยัติธรรมหรือสอนพระพุทธศาสนาจากเจ้าอาวาส เจ้าคณะ องค์การสมาคม หรือสถาบันอื่นใดในต่างประเทศ ให้เป็นหน้าที่ของผู้ได้รับอาราธนาแจ้งรายละเอียดพร้อมด้วยหลักฐานการอาราธนาสถานที่ที่จะทำการ กิจที่จะทำ วิธีที่จะทำ วิธีดำเนินการ การอุปถัมภ์ในการเดินทาง และการเป็นอยู่ที่พักอาศัย

ถ้าหลักฐานต่างๆ เป็นภาษาต่างประเทศ ให้แปลเป็นภาษาไทย โดยผู้แปลและผู้ไปนั้นลงนามรับรองคำแปลด้วย

ข้อ ๑๑ พระภิกษุประสงค์จะเดินทางไปศึกษาวิชาอันไม่ขัดต่อพระธรรมวินัย และสมควรแก่สมณวิสัย ต้องประกอบด้วยคุณสมบัติเฉพาะอีกส่วนหนึ่ง ดังนี้

๑. เป็นเปรียญ

๒. มีพื้นความรู้สามัญศึกษา ไม่ต่ำกว่าชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย หรือเทียบเท่า

๓. มีสุขภาพอนามัยดี ซึ่งนายแพทย์แผนปัจจุบันชั้น ๑ ตรวจและรับรองเป็นหลักฐานว่าสามารถไปศึกษาได้

๔. มีสติปัญญาและฉันทะ วิริยะ ชั้นดีปานกลาง เป็นอย่างต่ำ ในกรณีนี้ให้ผู้อนุญาตแสดงหลักฐานและคะแนนวิชาครั้งสุดท้ายที่ตนสอบไล่ได้

ข้อ ๑๒ พระภิกษุผู้อนุญาตเพื่อไปศึกษาในต่างประเทศต้องแจ้งรายละเอียดพร้อมด้วยหลักฐานเกี่ยวกับสถานศึกษา การรับเข้าศึกษา รายวิชาที่ศึกษา สถานที่พักเพื่อการศึกษ ค่าใช้จ่ายในการศึกษาแต่ละปี และผู้อุปถัมภ์ในการเดินทาง ตลอดถึงการอุปถัมภ์ในการศึกษาจนกว่าจะจบหลักสูตร

ถ้าหลักฐานต่างๆ เป็นภาษาต่างประเทศ ให้แปลเป็นภาษาไทย โดยผู้แปลและผู้ไปนั้นลงนามรับรองคำแปลด้วย

หมวด ๔

วิธีการขออนุญาตไปต่างประเทศ

ข้อ ๑๓ พระภิกษุสามเณรผู้ประสงค์จะเดินทางไปต่างประเทศตามข้อ ๖ ให้ยื่นหนังสือขออนุญาตตามแบบของคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ต่อผู้บังคับบัญชาตามชั้น ดังนี้

(๑) รองเจ้าอาวาส ผู้ช่วยเจ้าอาวาส พระภิกษุสามเณรในวัดยื่นต่อเจ้าอาวาส

(๒) รองเจ้าคณะตำบล เจ้าอาวาส นอกจากพระอารามหลวงยื่นต่อเจ้าคณะตำบล

(๓) รองเจ้าคณะอำเภอ เจ้าคณะตำบล ยื่นต่อเจ้าคณะอำเภอ

(๔) รองเจ้าคณะจังหวัด เจ้าคณะอำเภอ เจ้าอาวาสพระอารามหลวง รองหรือผู้ช่วยเจ้าอาวาสของเจ้าอาวาส ยื่นต่อเจ้าคณะจังหวัด

(๕) รองเจ้าคณะภาค เจ้าคณะจังหวัด ยื่นต่อเจ้าคณะภาค

(๖) เจ้าคณะภาค ยื่นต่อเจ้าคณะใหญ่

(๗) กรรมการมหาเถรสมาคม เจ้าคณะใหญ่ ยื่นต่อประธานกรรมการมหาเถรสมาคม

ข้อ ๑๔ ให้ผู้มีหน้าที่รับหนังสือขออนุญาตขั้นต้น ตามความในข้อ ๑๓(๑) (๒) (๓) (๔) (๕) ที่แจ้งบแสดงความเห็นในเรื่องถูกต้องตามระเบียบหรือไม่ในเรื่องสมควร ไม่สมควร ในกรณีจะอนุญาต แล้วเสนอตามลำดับ จนถึงเจ้าคณะภาค

เมื่อเจ้าคณะภาคพิจารณาเห็นว่าถูกต้องตามระเบียบสมควรอนุญาต ให้เสนอไปยังคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ถ้าคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. เห็นชอบตามความเห็นของเจ้าคณะภาค ให้แจ้งไปยังกรมการศาสนาเพื่อดำเนินการต่อไป

ถ้าเจ้าคณะภาค หรือคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. เห็นไม่สมควรอนุญาต ให้แจ้งแก่เจ้าคณะจังหวัดหรือเจ้าคณะภาคแล้วแต่กรณี ทราบถึงการไม่อนุญาต การสั่งไม่อนุญาตนั้นๆ ให้เป็นอันสิ้นสุด

ข้อ ๑๕ ผู้มีหน้าที่รับหนังสือขออนุญาต ตามความในข้อ ๑๓ (๖) (๗) มีอำนาจพิจารณาอนุมัติหรือไม่อนุมัติก็ได้ และแจ้งการอนุมัติพร้อมด้วยเรื่องที่ขออนุญาตไปยังคณะกรรมการ ศ.ต.ภ.

ข้อ ๑๖ ในกรณีพระภิกษุสามเณรซึ่งสังกัดในจังหวัดชายแดน ขออนุญาตเดินทางไปต่างประเทศที่มีเขตติดต่อกับจังหวัดที่ตนสังกัดนั้น ตามความในข้อ ๔ เป็นการชั่วคราว ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าอาวาสที่ตนสังกัด เมื่อเจ้าอาวาสเห็นสมควรอนุญาต ให้เสนอต่อเจ้าคณะผู้มีหน้าที่ติดต่อกับทางราชการในเรื่องอนุญาตการเดินทางไปต่างประเทศในจังหวัดนั้นเพื่อพิจารณาอนุมัติและติดต่อกับทางราชการผู้ออกหนังสือเดินทางผ่านแดนชั่วคราวตามระเบียบของทางราชการ

ถ้าผู้ขออนุญาตเป็นเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะ ให้ยื่นคำขออนุญาตต่อเจ้าคณะผู้มีหน้าที่ติดต่อกับทางราชการดังกล่าวแล้วในวรรคแรก

การพิจารณาอนุมัติของเจ้าคณะตามความในสองวรรคแรกให้ดำเนินการตามข้อ ๗ ข้อ ๘ และข้อ ๙ โดยอนุโลม

เมื่อผู้เดินทางได้รับอนุญาตจากทางราชการแล้ว ให้เจ้าคณะผู้อนุมัติรายงานไปยังคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ทราบ

ข้อ ๑๗ การได้รับอนุญาตให้เดินทางไปต่างประเทศ ตามระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ ให้ถือว่าเป็นการอนุญาตให้ไปเฉพาะครั้งเดียว และเฉพาะกรณีที่ยื่นขออนุญาตเท่านั้น

เมื่อจะขอวีซ่าเดินทางไปต่างประเทศครั้งต่อไปอีก เฉพาะกรณีเยตามข้อ ๙(๓) (๔) (๕) หรือ (๖) ให้ขออนุญาตต่อเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะผู้บังคับบัญชาโดยใกล้ชิดแล้วแต่กรณี เมื่อเจ้าอาวาสหรือเจ้าคณะผู้บังคับบัญชาโดยใกล้ชิดอนุญาตแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ทราบ

ให้นำความในวรรคสอง มาใช้ในกรณีที่เจ้าคณะใหญ่ หรือประธานกรรมการมหาเถรสมาคมอนุมัติให้วีซ่าด้วย

ข้อ ๑๘ การขอต่ออายุหนังสือเดินทางไปต่างประเทศให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับการขอครั้งแรก

หมวด ๕

การพำนักในต่างประเทศ

ข้อ ๑๙ การพักแรมในระหว่างเดินทางหรือพักชั่วคราวในถิ่นที่ไปถึงของพระภิกษุสามเณรผู้เดินทางไปต่างประเทศ ให้พักในสถานที่อันสมควรแก่สมณวิสัย หากจำเป็นต้องพักในเคหะที่สมควรของบุคคลให้พักได้ไม่เกิน ๑๕ วัน

ในกรณีที่พระภิกษุสามเณรผู้ไปอยู่ประจำในต่างประเทศ เมื่อจะเดินทางไปพักแรมหรือพักชั่วคราวในถิ่นอื่น ให้ปฏิบัติตามความในวรรคแรก

ข้อ ๒๐ พระภิกษุสามเณรผู้ได้รับอนุญาตให้เดินทางไปต่างประเทศ จะเดินทางไปได้เฉพาะในประเทศที่ได้รับอนุญาตเท่านั้น ถ้าประสงค์จะเดินทางไปยังประเทศอื่นใด จากประเทศที่ได้รับอนุญาตต้องแจ้งเรื่องราวพร้อมทั้งรายละเอียดให้คณะกรรมการ ศ.ต.ภ. อนุมัติก่อน จึงจะเดินทางไปได้

ข้อ ๒๑ การขอต่ออายุหนังสือเดินทางในต่างประเทศก็ดี การขอเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในหนังสือเดินทางเป็นอย่างอื่นในต่างประเทศก็ดี ให้ผู้ขอทำรายงานชี้แจงเหตุผลในการที่จะต้องอยู่ต่อไป หรือที่จะต้องเปลี่ยนวัตถุประสงค์ พร้อมทั้งระบุสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยที่จะขอให้ต่ออายุหรือให้เปลี่ยนวัตถุประสงค์นั้น เสนอคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. เพื่อพิจารณาล่วงหน้าไม่ต่ำกว่า ๖ เดือน ก่อนวันครบกำหนดอายุการใช้หนังสือเดินทาง หรือไม่ต่ำกว่า ๓ เดือน ก่อนยื่นเรื่องราวขอเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในหนังสือเดินทางแล้วแต่กรณี

ในการพิจารณาดังกล่าวในวรรคแรก ให้คณะกรรมการ ศ.ต.ภ. สืบสวนสอบสวนก่อน เมื่ออนุมัติหรือไม่อนุมัติประการใดแล้ว ให้แจ้งผลไปยังผู้ขอ หากอนุมัติก็ให้ส่งสำเนาหนังสืออนุมัตินั้นไปยังสถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยตามที่ระบุไว้ในคำขอเพื่อรับทราบ

เมื่อผู้ขอได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ให้อยู่ในต่างประเทศต่อไปได้ หรือให้เปลี่ยนวัตถุประสงค์ในหนังสือเดินทางได้แล้วให้นำหลักฐานการอนุมัตินั้นไปแสดงพร้อมกับคำร้องขอต่ออายุหนังสือเดินทาง หรือขอเปลี่ยนวัตถุประสงค์ในหนังสือเดินทาง

หมวด ๖

คณะกรรมการ ศ.ต.ภ.

ข้อ ๒๒ ให้มีศูนย์ควบคุมการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร เรียกชื่อย่อว่า ศ.ต.ภ. ประกอบด้วยคณะกรรมการคณะหนึ่ง ซึ่งมหาเถรสมาคมแต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่า ๓ รูป และไม่เกิน ๕ รูป

คณะกรรมการ ศ.ต.ภ. สังกัดมหาเถรสมาคม ปฏิบัติหน้าที่คราวละ ๔ ปี และอาจได้รับแต่งตั้งอีกก็ได้

ข้อ ๒๓ คณะกรรมการ ศ.ต.ภ. มีอำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ นอกจากนี้ให้มีหน้าที่ควบคุมทะเบียนและสอดส่องความเป็นไปเกี่ยวกับทุกข์สุขหรืออย่างอื่นใดของพระภิกษุสามเณรผู้ไปหรืออยู่ในต่างประเทศ กับให้มีอำนาจกำหนดแบบหนังสือขออนุญาตและแบบพิมพ์ต่างๆ โดยอนุมัติมหาเถรสมาคม

เมื่อมีความจำเป็นในการที่จะต้องรักษาความเรียบร้อยดีงามให้ยิ่งขึ้น มหาเถรสมาคมจะได้ขยายอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ให้กว้างขวางออกไปอีกตามความเหมาะสม

ข้อ ๒๔ ให้มีเลขานุการคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ทำหน้าที่การเลขานุการ ซึ่งคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. จะได้พิจารณาแต่งตั้ง มีจำนวน ๑ รูป หรือหลายรูปแล้วแต่จะเห็นสมควร

ให้เลขานุการคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. พ้นจากหน้าที่เมื่อคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ผู้แต่งตั้งให้พ้น หรือคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. ผู้แต่งตั้งพ้นจากหน้าที่ตามวาระ

หมวด ๗

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๕ ให้มีพระภิกษุควบคุมดูแลพระภิกษุสามเณรที่ไปปฏิบัติศาสนกิจอยู่ในต่างประเทศ ซึ่งพระเถระที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้งจะได้พิจารณาแต่งตั้งตามความเห็นสมควร

ในประเทศที่มีได้แต่งตั้งพระภิกษุให้มีหน้าที่ควบคุมดูแลพระภิกษุสามเณรที่ไปปฏิบัติศาสนกิจในต่างประเทศ ให้พระภิกษุสามเณรที่ไปปฏิบัติศาสนกิจในต่างประเทศนั้นๆ แจ้งทุกข์สุข หรือความเป็นไปของตนต่อสถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทย เพื่อขอให้ส่งเรื่องมายังพระเถระที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้ง

สำหรับพระภิกษุสามเณรที่ไปศึกษาอยู่ในต่างประเทศให้แจ้งทุกข์สุข หรือความเป็นไปของตนต่อสถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้นๆ เพื่อขอให้ส่งเรื่องมายังคณะกรรมการ ศ.ต.ภ.

ข้อ ๒๖ พระภิกษุสามเณรผู้เดินทางไปหรือพักอยู่ในต่างประเทศด้วยกรณีใดก็ตาม ให้ถือว่ายังอยู่ในสังกัดการปกครองของเจ้าอาวาสและเจ้าคณะผู้บังคับบัญชาเหนือตนตามเดิม เช่นเดียวกับเมื่อยังมิได้เดินทางไปต่างประเทศ

หากพระภิกษุสามเณรที่พักอยู่ในต่างประเทศรูปใดถูกกล่าวโทษหรือต้องอธิกรณ์ ให้พระภิกษุที่ได้รับแต่งตั้งเป็นผู้ควบคุมในประเทศนั้น ๆ หรือสถานทูตไทย หรือสถานกงสุลไทย สอบสวนแล้วรายงานมายังพระเถรที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้ง หรือคณะกรรมการ ศ.ต.ภ.แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการและแจ้งเจ้าอาวาสวัดที่พระภิกษุสามเณรรูปนั้นสังกัด

ในประเทศที่ไม่มีพระภิกษุผู้ควบคุมดูแล ให้สถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้นๆ รายงานการถูกกล่าวโทษหรือต้องอธิกรณ์มายังพระเถรที่มหาเถรสมาคมแต่งตั้ง หรือคณะกรรมการ ศ.ต.ภ.แล้วแต่กรณี เพื่อพิจารณาดำเนินการและแจ้งเจ้าอาวาสวัดที่พระภิกษุสามเณรรูปนั้นสังกัดอยู่

ให้เจ้าอาวาสและเจ้าคณะผู้บังคับบัญชาตามวรรคแรก สืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ถ้าเห็นสมควรจะเรียกตัวกลับ ก็ขอให้สถานทูตไทยหรือสถานกงสุลไทยในประเทศนั้นๆ ส่งตัวกลับประเทศไทย เพื่อดำเนินการตามควรแก่กรณี หากพระภิกษุสามเณรรูปนั้นไม่ปฏิบัติตาม ให้รายงานมหาเถรสมาคม หรือคณะกรรมการ ศ.ต.ภ. แล้วแต่กรณีพิจารณา

ข้อ ๒๗ พระภิกษุสามเณรรูปใดฝ่าฝืนระเบียบมหาเถรสมาคมนี้ ให้เจ้าอาวาสเจ้าคณะพิจารณาลงโทษตามสมควรแล้วรายงานเจ้าคณะเหนือตนและมหาเถรสมาคม หรือคณะกรรมการ ศ.ต.ภ.ทราบ

ประกาศ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๓๗

สมเด็จพระญาณสังวร

(สมเด็จพระญาณสังวร)

สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

ประธานกรรมการมหาเถรสมาคม

ระเบียบมหาเถรสมาคม
กำหนดวิธีปฏิบัติในการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร
พ.ศ. ๒๕๓๗

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบระเบียบมหาเถรสมาคม
กำหนดวิธีปฏิบัติในการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร พ.ศ. ๒๕๓๗

หลักการ

ยกเลิกระเบียบมหาเถรสมาคม กำหนดวิธีปฏิบัติในการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร พ.ศ. ๒๕๐๗ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

เหตุผล

เนื่องจากการยกเลิกมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ซึ่งให้อำนาจมหาเถรสมาคม ตรากฎหมายมหาเถรสมาคมออกข้อบังคับ วางระเบียบ หรือออกคำสั่งมหาเถรสมาคม และมีบทบัญญัติกำหนดอำนาจหน้าที่ของมหาเถรสมาคมดังกล่าวใหม่ ตามมาตรา ๑๕ ตีร่ แห่งพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะสงฆ์(ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นการสมควรที่จะวางระเบียบมหาเถรสมาคม กำหนดวิธีปฏิบัติในการไปต่างประเทศสำหรับพระภิกษุสามเณร

ที่มา http://www.dpgb.mbu.ac.th/th/index.php?option=com_content&task=view&id=๖๕&Itemid=๕๔